

[Erik Hansen (Ålborg amt.)]

Når deltidsbeskæftigelse har den interesse, som tilfældet er, har det naturligvis mange grunde. Jeg står her med et eksempel af Aalborg Stifttidende for den 2. november 1969. I en artikel her er der redgjort for en undersøgelse af 257 udearbejdende kvinder. Man har spurgt dem om, hvilke problemer de havde, hvilke ønsker de først og fremmest havde. I artiklen i Aalborg Stifttidende er det stillet op, hvad det er, flertallet af de adspurgte 257 stiller op øverst på ønskesedlen. Jeg tror ikke, det kommer helt overraskende for de fleste, at det ønske, som står som nummer ét, er ønsket om et bedre arbejdsklima. Ønske nr. 2 er deltidsarbejde, og ønske nr. 3 er intet overarbejde. Denne artikel på baggrund af et rundspørge til et stort antal udearbejdende kvinder i det nordjydske område fortæller et og andet om, at ønskerne måske ikke helt er de samme, som mange har givet udtryk for. Hvis man kunne få erhvervslivet indrettet på i større omfang end tidligere at forstå både nytten for den enkelte og værdien for helheden af i større omfang at give deltidsbeskæftigelse, så tror jeg meget var nået.

Jeg tror, det er nødvendigt at fremme deltidsbeskæftigelse, og det er — som tidligere ordførere har været inde på i denne sag — ikke alene et problem, der drejer sig om pigerne på arbejdsmarkedet. Det drejer sig lige så fuldt om unge under uddannelse, det drejer sig om pensionister, det drejer sig i høj grad om den, som gerne vil være med på arbejdsmarkedet, men som fysisk eller psykisk ikke er i stand til at klare et full-time job.

Jeg tror, der er behov for på mange områder bredt at gøre en indsats for, at deltidsbeskæftigelse bliver mere almindelig, og som bekendt er eksemplets magt umådelig stort. Hvis man fra centraladministrationen ville gå foran og sørge for, at man i et betydeligt større omfang, end tilfældet er nu, tilbød de ansatte i centraladministrationen, i hele den offentlige sektor, deltidsbeskæftigelse, så tror jeg meget ville være nået, og så havde man eksemplets magt at pege på.

Jeg ved ikke, om man måske ad anden vej kan gå videre. Vi har tidligere ved en regeringsbeslutning fået nedsat et nævn, der skal virke for udbyttedeling, det sorterer under arbejdsministeren. Jeg ved ikke,

om det er muligt at få det etableret, men jeg tror, der var behov for på tilsvarende måde at få nedsat et nævn, som kunne fremme deltidsbeskæftigelsen på arbejdsmarkedet.

Lovforslaget forudsætter en deltidsbeskæftigelse med et ugentligt timetal på mellem 20 og 30 timer som det, der giver adgang til arbejdsløshedsforsikring. Nu passer 20 timer som den underste grænse vel udmærket på nuværende tidspunkt, hvor den normale arbejdstid for de fleste ligger på mellem 40 og 45 timer pr. uge, men jeg er ikke sikker på under den udvikling, som vi er inde i, om de 20 timer egentlig ikke er for højt som det minimale timeantal. Jeg tror, at man i løbet af ret kort tid — hvis der ikke er muligheder for at gøre det under udvalgsarbejdet — må blive enig om at sætte de 20 timer ned til f.eks. 15 timer. Det tror jeg er mere realistisk.

Jeg er i lighed med andre ordførere i denne sag opmærksom på, at arbejdsløsheds-kasserne ikke er forpligtet til at deltidsforsikre dem, der ønsker det. Jeg ved ikke, hvordan det skal klares, men jeg har en sikker fornemmelse af, at medlemmerne nok vil kræve, at der bliver mulighed for forsikring ved deltidsbeskæftigelse, og der bliver vel af den grund intet problem i det. Men det, at arbejdsløsheds-kasserne kan nægte det, lyder i mine ører lidt bastant.

Der bliver nu givet de selvstændige lettere adgang til en dagpengesikring. Det er et af de problemer, som har været diskuteret meget længe og meget energisk; mange grupper af selvstændige har følt det som en urimelighed, at de ikke kunne få samme adgang til dagpengesikring som andre. Det havde de i realiteten ikke, fordi de måtte opgive deres job definitivt, inden de kunne blive dagpengesikret. Nu bliver der altså muligheder. Når man går fra at være selvstændig over til at blive lønmodtager, kræves der kun en 6 måneders periode, inden man kan blive nydende medlem. Jeg hilser også dette initiativ med megen glæde.

Jeg er lidt spændt på at få at vide på et senere tidspunkt — jeg ved ikke, om det kan oplyses, det kan det vel ikke i dag, men måske under udvalgsarbejdet — hvad man i grunden tænker sig skal være kriteriet for medlemskab for den, som har selvstændig virksomhed som f.eks. landbrug. De 14.000